

Valija Vaivode ar daļu no savas stiprās aizmugures – vīru Jāni un vecāko dēlu Māri.

Dieikties konkursā uz novada centra direktores amatu viņu pamudinājuši vietējie iedzīvotāji, lai gan pati Valija par vēlmi strādāt pilsētā nebija pārliecināta.

– Pie Rožupes biju ļoti pieradusi. Nespēju iedomāties, kā var strādāt pilsētā, kurā tu nevienu nepazīsti. Taču tagad, pēc pusotra mēneša darba, saprotu, ka esmu trāpījusi īstajā vietā. Pēdējā laikā Rožupē jau jutos sevi izmēlusī, nebija nevienas radošas ide-

jas. Nostrādāt divdesmit gadus radoši vienā darba vietā ir grūti. Tiklīdz nonācu Līvānos, galva pilna idejām un darāmā ļoti daudz. Jāattaisno arī nosaukums – novada kultūras centrs, jāvada, jāpalīdz veidot kultūras dzīvi visā novadā. Pirmais darbs ir atjaunot pulciņus, interešu klubus un pašdarbības kolektīvus, kas Līvānu apkārtnē ir apsīkuši, – par savu jauno darbu stāsta Valija.

Darbos Valija metas iekšā ar pilnu atdevi un pa istam. Viņa sa-

"Iedomājieties elegantu sievieti labākajos gados, vienmēr smaidīgu un optimistisku, savas lauku mājas un ģimenes vidū, kura vada Rožupes klubu, deju vidējās paudzes deju kolektīvā, vada Rožupes gaidu vienību, katru gadu rīko kāzu muzikantu un saimnieču salidojumus, pagasta deputāti un Rožupes sieviešu kluba organizētāju. Bet ir arī kaut kas cits – šī traušlā sievietē ar konservatorijas izglītību kopā ar vīru Jāni audzina trīs bērnus un vada saimniecību ar 80 ha zemes un 20 liellopiem kūti," tā par bijušo Rožupes pagasta kultūras nama direktori VALIJU VAIVODI rakstīja lasītājas, kas viņu pieteica konkursam "Radoša sieviete laukos". Valija kļuva par šā gada konkursa laureāti. Šobrīd viņas dzīvē daudz kas mainījies vai, precīzāk sakot, darbu un uzdevumu kļuvis vēl vairāk – viņa izturējusi konkursu un tagad strādā par Līvānu novada kultūras centra direktori.

Direktore Valija un viņas stiprā aizmugure

ka, ka kultūras darbinieks nevar strādāt uz pusslodzi un noteiktās darba stundās. Darbam tevī ir jādzīvo. Tādēļ arī mājā ne viss esot izdarīts tā, kā gribētos. Viņas lielākais atbalsts šajā jomā esot ģimene. Vīrs Jānis saimnieko pa māju, apstrādājot 80 hektārus zemes un rūpējoties par 12 slaucamām govīm un bariņu jaunlopu. Pagaidām Vaivode ģimene tiek galā pašu spēkiem, īpaši čakli palīgi vasarā ir bērni – četrpadsmitgadīgais Māris, gadu jaunākais Jurģis un deviņgadīgā Marta. Valija atzīst, ka esot brīži, kad bērnu paliecot žēl. Pārējie skolēni vasarā atpūšas, bet viņiem smagi jāstrādā. Kaut kā kompensēt bērnu uzcītību vecāki cenšas skolas laikā, kad bērni brauc ekskursijās, apmeklē mūzikas un sporta skolas.

– Saviem bērniem saku: skatieties, cik smagi jāstrādā, un mācieties, lai jums vairs tik grūti viss nenāktu. Taču vīrs un bērni ir mans lielākais lepnums. Viņi man ir saprotoši un vienmēr līdzās. Tā jau ir puse no veiksmes un līdz ar to man ģimene veido stingru aizmuguri, – stāsta Valija.

Taču Valija ir uzņēmusies rūpes arī par skolas bērniem un nu

jau piecus gadus vada gaidu pulciņu. Uz to viņu pamudinājusi kāda Rožupes skolotāja, jo pulciņam bijusi nepieciešama vadītāja, kas bērniem jau nebūtu apņikusi kā skolotāja. Sākumā Valija pat nezinājusi, ar ko gaidas nodarbojas, bet tā soli pa solim – mācoties, dodot solījumus, kļuvusi par vadītāju. Vēl vairāk, pērn viņa iecelta arī par Latvijas guntiņu vadītāju. Šogad kopā ar trīdesmit bērniem no Latvijas devusies projekta braucienā uz Austriju. Valija ir lepna, ka grupā no Latvijas bijuši arī četri viņas bērni no Rožupes.

– *Vispār man gribētos dzīvot tā, lai pēc manis paliktu kaut kas labs. No sākuma arī man bija nostāja, lai jau viss tiek citiem un es paraušos malīnā. Tagad manas domas ir mainījušās un visiem darbiem pieeju ar jautājumu: kas tad cits to darīs, ja ne es?* – par savu dzīves moto stāsta Valija.

Par sevi viņa saka, ka ir laimīgs cilvēks, jo jau kopš bērnības augusi labā un sabiedriskā ģimenē. Arī tagad viņa ir optimiste, lai gan ne jau visos darbos veicas tā, kā varētu vēlēties. Piemēram, lielajos lietos no kras-

tiem izgājusi upīte un applūdinājusi visus kartupeļu un burkānu laukus. Pagalam ir arī auzu raža. Valija smeļoties stāsta, kā puikas ar piepūšamo laivu apbraukājuši tīrumus. Viņa netaisās sēdēt lauka malā un raudāt par nopostīto ražu. Tā esot neveiksme, kādas apciemojot arī optimistus. Braucot pa sliktu ceļu no Rožupes uz Līvāniem, šogad divreiz jau aizdegusies Valijas mašīna un viņa ir pārliecināta, ka tas pierādā tikai to, ka ir tik stipra, ka var iziet caur uguni un ūdeni.

Šogad Valija nosvinējusi divas jubilejas – divdesmit gadu, kopš viņa iepazinusies ar savu vīru un ar kuru visus šos garos gadus kopā arī nodejojuši deju kolektīvā, un piecpadsmito kāzu jubileju. Ar viņas iniciatīvu Rožupē sācis darboties arī sieviešu klubs.

Tagad Valija ir arī Līvānu novada deputāte un centīsies iepazīties ar vairāk cilvēkiem, izzināt viņu vajadzības un sniegt palīdzību. Katra tikšanās ar jauniem cilvēkiem Valiju uzlādē un viņa esot gatava šo enerģiju izmantot citu labā.

LINDA RUMKA
V. Semjonova foto